РЕШЕНИЕ

№ 9676
София, 04.07.2012

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на трети май две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:СВЕТЛА ПЕТКОВА
ЧЛЕНОВЕ :АЛЕКСАНДЪР ЕЛЕНКОВ
НАТАЛИЯ МАРЧЕВА

при секретар Росица Тодорова и с участието
на прокурора Валентина Драганова изслуша
докладваното

от председателя СВЕТЛА ПЕТКОВА
по адм. дело № 750/2012.

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по касационна жалба на кмета на община Монтана чрез пълномощника си юрисконсулт Галя Петкова-Любенова, против решението от 30.11.2011 г., постановено по административно дело № 503 от 2011 г. по описа на Административен съд гр. Монтана. С посоченото решение съдът е: 1) отменил мълчалив отказ на орган по приходите при общинска администрация Монтана по искане за възстановяване на суми в размер 417,35 лв. за имот парт. № 000320534007 на отдел "Местни приходи", изпратено с писмо изх. № ФС-19-26-(1) от 05.04.2011 г. на областен управител на област Монтана, 2) изпратил преписката на административния орган за произнасяне, съобразно дадените в мотивите на решението указания по прилагането на закона, и 3) осъдил община Монтана да заплати в полза на областния управител на област Монтана сумата от 300 лева разноски по делото.
В касационната жалба се поддържа, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон, представляващо касационно основание по чл. 209, т. 3 АПК. Излагат се съображения, че съдът неправилно се е позовал на разпоредбата на чл. 11, ал. 2 ЗМДТ в редакцията й, която е в сила от 01.01.2011г., след като изменението на разпоредбата няма обратно действие и следователно е неприложимо за задълженията за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за 2010г. Касаторът моли решението на бъде отменено и вместо него постановено друго, с което да бъде отхвърлена подадената жалба против мълчаливия отказ по искането за прихващане или възстановяване.
Ответникът по касация - областен управител на област Монтана - не ангажира становище по касационната жалба.
Представителят на Върховната административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.
Върховният административен съд, шесто отделение, като взе предвид наведените в жалбата доводи и доказателствата по делото, приема следното:
Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, спрямо която първоинстанционното решение е неблагоприятно.
Обжалваното решение Административният съд гр. Монтана е отменил мълчалив отказ на орган по приходите при общинска администрация Монтана по искане за възстановяване на суми в размер 417,35 лв. за имот парт. № 000320534007 на отдел "Местни приходи", изпратено с писмо изх. № ФС-19-26-(1) от 05.04.2011 г. на областния управител на област Монтана. Съдът е изпратил преписката на орган по приходите при общинска администрация Монтана за произнасяне съобразно дадените указания по прилагане на закона.
За да постанови това решение съдът е приел, че областният управител на област Монтана е сезирал орган по приходите при община Монтана с искане за прихващане или възстановяване на недължимо внесени суми за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за периода 2005 - 2010 г. в размер общо на 417,35 лв. за недвижим поземлен имот по акт за държавна собственост № 3292/2010 г. и предходен акт за държавна собственост № 2215 от 2005 г., върху който има изградени пет броя сгради, собственост на община Монтана. Според съда мълчаливият отказ по това искане е неправилен, тъй като е установено, че от областния управител е внесена посочената сума за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци, а съгласно чл. 11, ал. 2 ЗМДТ, община Монтана е данъчно задължена и за имота, върху който са изградени сградите. След като върху имота има построени сгради на община Монтана, то същата е следвало да заплати данъка върху недвижимите имоти и таксата битови отпадъци и за поземления имот, поради което внесените суми от областния управител са недължими. В този смисъл съдът е направил извода, че искането за прихващане или възстановяване на недължимо внесените суми е основателно, отменил е мълчаливия отказ на органа по приходите, потвърден мълчаливо от кмета на община Монтана, и е върнал преписката на административния орган за произнасяне в смисъла на дадените указания.
Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е правилно. Същото е постановено след подробно и последователно обсъждане на събраните доказателства и доводите на страните, въз основа на което са направени обосновани и правилни изводи от фактическа и правна страна.
От фактическа страна е безспорно, че областният управител на област Монтана е подал декларация по чл. 17, ал. 1 ЗМДТ с вх. № 169 от 09.05.2005 г. и декларация с вх. № 1298 от 15.08.2010 г. за недвижим имот, като е декларирал 981,6/1069 идеални части от ПИ с идентификатор 48489.11.566 по кадастралната карта на гр. Монтана, за което е представен акт за държавна собственост /АДС/ № 3292/2010 г. и предходен акт за държавна собственост № 2215 от 2005 г. От заключението на допуснатата и неоспорена съдебно-техническа експертиза е установено, че за две двуетажни жилищни сгради е подадена данъчна декларация от община Монтана и че за две от петте жилищни сгради от община Монтана са внасяни данък сгради и такса битови отпадъци. Обстоятелството, че имотът е застроен и че изградените в него постройки са собственост на община Монтана е установено и от приетите по делото искане № ДС 03-49 от 05.02.2009 г. за деактуване на поземления имот и искова молба от община Монтана с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК, в които е отразено, че сградите, разположени в поземления имот, са включени в жилищния фонд на община Монтана и са отдадени под наем. Безспорно е установено също, че за периода 2005 - 2010 г. за поземления имот са платени от областен управител на област Монтана местни данъци и местни такси в размер общо на 417,35 лева. От областния управител е подадено искане за прихващане или възстановяване

на тази сума, изпратено с писмо изх. № ФС-01-175/05.07.2010 г. до отдел „Местни приходи" при община Монтана. С писмо изх. № ФС-19-20-(1) от 05.04.2011 г. областният управител на област Монтана отново е направил искане за прихващане или възстановяване на недължимо платени данъци и такси битови отпадъци за имоти държавна собственост, в които са построени сгради, собственост на трети лица. Безспорно е, че по това искане няма произнасяне, същото е обжалвано в срок по административен ред пред кмета на община Монтана, който също не се е произнесъл по жалбата.
При тази фактическа обстановка, правилно първоинстанционният съд е направил извода, че са налице недължимо внесени данъци и други публични задължения, поради което същите подлежат на прихващане или възстановяване по реда на чл. 128 и
сл. ДОПК. Данъчнозадължените лица за данък върху недвижимите имоти се посочени в чл. 11 ЗМДТ. Съгласно ал. 2 на чл. 11 ЗМДТ, в редакцията на нормата съгласно ДВ, бр. 106/2004 г., която е действала през периода 2005 - 2010 г., за която се отнасят претендираните за прихващане или възстановяване суми, е предвидено, че собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот. Задължените лица за такса битови отпадъци са посочени в чл. 64, ал. 1 ЗМДТ, като е предвидено, че това са лицата по чл. 11 от закона. Следователно както за данъка върху недвижимите имоти, така и за таксата битови отпадъци относно поземлен имот държавна или общинска собственост, когато върху него има построена сграда на трето лице, задължено лице е собственика на сградата. Поради това в случая областният управител на област Монтана, като представител на държавата, която е собственик на поземления имот, не е бил задължен за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за ПИ с идентификатор 48489.11.566 по кадастралната карта на гр. Монтана по АДС № 3292/2010 г. и предходен акт за държавна собственост № 2215 от 2005 г. В този смисъл, внесените от него суми се явяват недължимо платени.
Съгласно чл. 128, ал. 1 ДОПК, недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от НАП, се прихващат от органите по приходите за погасяване от изискуеми публични вземания, събирани от НАП. Предвид препращащите разпоредби на чл. 4, ал. 1 и чл. 9б ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Този ред следва да се приеме за приложим и по отношение на процедурата за прихващане или възстановяване на недължимо внесени местни данъци и такси, доколкото тази процедура е следствие от установяването и събирането на публичните задължения, каквито безспорно са и задълженията за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци.
Предвид изложеното, служителят на общинската администрация, който е определен със заповед на кмета на общината да изпълнява функциите на орган по приходите, съгласно чл. 4, ал. 3 ЗМДТ, приложим и за местните такси съгласно чл. 9б ЗМДТ, е компетентният орган да се произнесе по искането за прихващане или възстановяване, подадено от областния управител на област Монтана. Правилно и обосновано от доказателствата по делото първоинстанционният съд е достигнал до извода, че искането е основателно, след като са налице недължимо платени суми за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за периода 2005 - 2010 г. за ПИ с идентификатор 48489.11.566 по кадастралната карта на гр. Монтана. Възражението
в касационната жалба за неправилно приложение на разпоредбата на чл. 11, ал. 2 ЗМДТ е неоснователно. По-горе е цитиран текстът на тази разпоредбата в редакцията ѝ, която е действала през процесния период и именно според текста в тази редакция, задължен за данъка и таксата битови отпадъци за поземления имот държавна или общинска собственост, върху който е построена сграда на трето лице е това трето лице, а не държавата, чрез областния управител. Новата редакция на чл. 11, ал. 2 ЗМДТ, съгласно ДВ, бр. 98/2010 г., която е в сила от 01.01.2011 г. не е променено по същество съдържанието на нормата, само е добавено, че задължението за данък (съответно такса) възниква и за съответната част от поземления имот. Това допълнение на разпоредбата е неотносимо за настоящия случай, освен това с него не се променя останалата част от текста. Съдът правилно се е позовал на редакцията на нормата, която е действала през периода 2005 - 2010 г., затова възражението, че е приложена нормата в редакцията ѝ, която не е била в сила за процесния период, е неотносимо и неправилно.
По изложените съображения обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.
Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, Върховният административен съд, шесто отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 30.11.2011 г., постановено по административно дело № 503 от 2011 г. по описа на Административен съд гр. Монтана.
Решението не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала,
секретар:
Н.А.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Светла Петкова
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Александър Еленков
/п/ Наталия Марчева

Р Е Ш Е Н И Е

30.11.2011г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Монтана, V-ти състав в съдебно заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди и единадесета година в състав:

Председател : ОГНЯН ЕВГЕНИЕВ

при секретар А.Л. разгледа
Адм.дело №503/2011г. по описа на
Административен съд Монтана

Производството е по реда на чл.156 ал.5 Данъчно-осигурителен процесуален кодекс (ДОПК) във вр. с чл.131 ал.2 и ал.3 ДОПК във вр. с чл.152 ДОПК.

Производството е образувано е по жалба на Областния управител на област Монтана срещу мълчалив отказ на орган по приходите от Общинска администрация Монтана по искане за възстановяване на суми в размер общо 417,35 лева за имот парт. № 000320534007 на отдел „Местни приходи", изпратено с писмо изх.№ФС-19-26-(1)/05.04.2011г. на Областен управител на област Монтана, с което на основание чл.129 ал.1 ДОПК във вр. с чл.131 ал.3 ДОПК е заявено искане за прихващане или възстановяване на недължимо платени местни данъци и такси битови отпадъци за имот държавна собственост, в които са построени сгради собственост на трети лица. В съдебно заседание оспорващия, чрез процесуалния си представител юрисконсулт П*** поддържа жалбата си и моли съда да отмени обжалвания мълчалив отказ, като претендира присъждане на разноски по воденото съдебно производство.

Ответникът по оспорването не взема становище по жалбата.

Настоящият състав на Административен съд Монтана, като взе в предвид оплакванията в жалбата, доводите на страните и приложимата нормативна уредба извършвайки служебна проверка по реда на чл.168 ал.1 АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от надлежно легитимирано лице и е процесуално допустима (по отношение на допустимостта на спора по аналогичен казус настоящата съдебна инстанция съобразява и Определение №14368/07.11.2011г. по Адм.дело №12975/2011г. на Върховен административен съд). Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна между страните не е спорно следното:

По делото не е спорно, че към настоящия момент застроен 981,6/1069 или 0,918 идеални части от ПИ с идентификатор 48489.11.566 по кадастралната карта на гр.Монтана е частна държавна собственост със съставен за него Акт за държавна собственост №3292/2010г. (л.12 по делото) въз основа на предходен Акт за държавна собственост №2215/2005г. (л.11 по делото). По делото не е спорно, че за така описания в актовете за държавна собственост поземлен имот на основание чл.17 ал.1 ЗМДТ от Областния управител на Област Монтана е била подадена Декларация №169/09.05.2005г. (л.76-79 по делото) и Декларация вх.№1298/15.08.2010г. (л.71-75 по делото). По делото не е спорно, че за периода 2005-2010г. Областния управител на Област Монтана е внасял местен данък и такса битови отпадъци за така декларирания поземлен имот, като по делото са приети платежни нареждания за внесените суми (л.22-26 за данък сгради, л.27-31 такса битови отпадъци).

С писмо №ФС-01-175/05.07.2010г. (л.35 по делото) Областния управител на Област Монтана е поискал от отдел „месни приходи" на Община Монтана да бъде започната процедура по прихващане и възстановяване на недължимо платен данък недвижими имоти и такси битови отпадъци, като е приложил 5 броя искания за прихващане или възстановяване (л.36-40 по делото), като по това искане не е налице произнасяне, тоест по това искане е налице мълчалив отказ, които не е релавантен за настоящето съдебно производство.

В хипотезата на чл.131 ал.3 ДОПК даваща му възможност да се подаде повторно искане с писмо вх.№ФС-19-20-(1)/05.04.2011г. (л.44 по делото) Областния управител на Област Монтана отново е заявено искане за прихващане или възстановяване на недължимо платени данъци и такси битови отпадъци за имоти държавна собственост, в които са построени сгради собственост на трети лица, декларирани с декларация №12004169/2005г., декларация №4100002/2005, декларация №148/2007г., декларация №052090204/2009г. и декларация №052090014/2010г. Кмета на Община Монтана с писмо изх.№06-00-92/07.05.2011г. (л.32 по делото) е уведомил оспорващия за обстоятелства по чл.14 ал.3 Закон за местните данъци и такси (ЗМДТ), но по делото не са ангажирани годни доказателства, че е налице произнасяне на компетентен орган по искането за прихващане или възстановяване на местни данъци и местни такси. С жалба вх.№ФС-19-26-(5)/19.05.2011г. (л.16 по делото) Областния управител на Област Монтана е оспорил пред по-горестоящия орган – Кмета на Община Монтана, мълчаливия отказ на органа по приходите в отдел „местни приходи" на Община Монтана да се произнесе по искането за прихващане и възстановяване на местни данъци и местни такси, като видно от приетата на л.18 по делото обратна разписка същото е изпратено на 25.05.2011г., тоест в рамките на законоустановения срок при съобразяването му с Решение №878/16.12.2010г. на МС (л.33 по делото). Кмета на Община Монтана в качеството си на по-горестоящ орган не се е произнесъл в рамките на законоустановения срок по чл.155 ал.1 ДОПК във вр. с чл.131 ал.2 ДОПК, поради което с жалба №АП-04-53/19.08.2011г., подадена в срока по чл.156 ал.4 и ал.5 ДОПК, Областния управител на Област Монтана е оспорил мълчаливия отказ пред настоящата съдебна инстанция с процесуално допустима жалба.

Доказателствата по делото са писмени, изслушана и приета е съдебно-техническа експертиза като въз основа на доказателствата настоящата съдебна инстанция стига до следните правни изводи:

По разбиране на настоящата съдебна инстанция основателно Областния управител на Област Монтана оспорва мълчаливия отказ на компетентния административен орган за прихващане или възстановяване на недължимо внесени местни данъци и местни такси в размер общо 417,35 лева за имот парт. № 000320534007 на отдел „Местни приходи" при Община Монтана. Това е така, тъй като съгласно разпоредбата на чл.128 ал.1 ДОПК недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от Националната агенция за приходите, като може да се извърши прихващане с погасено по давност задължение, когато вземането на длъжника е станало изискуемо, преди задължението му да бъде погасено по давност. От така разписаната законова разпоредба следва да се извлече извода, че за да е основателно искането за прихващане, респективно за възстановяване с оглед разписания административно-процесуален ред по чл.129 ал.1 ДОПК, трябва да са налице две кумулативни

предпоставки, а именно: 1. да е внесен данък или друга сума подлежаща на възстановяване съгласно данъчното законодателство от лицето претендиращо прихващане или възстановяване; 2. внесения данък или друга сума подлежаща на възстановяване съгласно данъчното законодателство да е недължимо внесена от лицето претендиращо прихващане или възстановяване.

В случая от Областния управител на Област Монтана на основание чл.17 ал.1 ЗМДТ са подадени Декларация №169/09.05.2005г. (л.76-79 по делото) и Декларация вх.№1298/15.08.2010г. (л.71-75 по делото). По делото е безспорно, че Областния управител на Област Монтана в периода 2005-2010г., за който се претендира прихващане или възстановяване на недължимо внесени данък сгради и такса битови отпадъци, в качеството си на стопанисващ имот частна държавна собственост по силата на Акт за държавна собственост №3292/2010г. (л.12 по делото) и предходен Акт за държавна собственост №2215/2005г. (л.11 по делото) е заплатил данък сгради и такса битови отпадъци, като в тази връзка са приетите и неоспорени по делото платежни нареждания (л.22-26 за данък сгради, л.27-31 такса битови отпадъци), както и приетите на л.82 по делото извлечения от плащания, които не са оспорени и имат материална доказателствена сила по отношение на установяване на извършените плащания. В тази насока е и изясняването, че за имота са внасяни данъци и такси само от Областния управител на Област Монтана, което е направено в заключението на вещото лице Д., което съдът кредитира изцяло, като обективно, безпристрастно и кореспондиращо с останалия доказателствен материал по делото. От тези безспорни доказателства следва да се приеме, че е налице първата кумулативна предпоставка за да е налице основателност на искането за прихващане или възстановяване, тъй като се установява, че Областния управител на Област Монтана надлежно е внесъл за периода 2005-2010г. данък сгради и такса битови отпадъци за имота описан в Декларация №169/09.05.2005г. (л.76-79 по делото) и Декларация вх.№1298/15.08.2010г. (л.71-75 по делото), които имот е частна държавна собственост по силата на Акт за държавна собственост №3292/2010г. (л.12 по делото) и предходен Акт за държавна собственост №2215/2005г. (л.11 по делото).

Втората кумулативна предпоставка също е налице, тъй като съгласно редакцията на разпоредбата на чл.11 ал.2 ЗМДТ приета с ДВ б

При наличието на безспорни доказателства, че сумите за данък сгради и такса битови отпадъци за периода 2005.2010г. са надлежно н

При този изход на делото и направеното искане от пълномощника на оспорващия за присъждане разноски по водене на съдебното производство и съгласно разпоредбата на чл. 143 ал.1 АПК ответника, чрез юридическото лице Община Монтана следва да бъде осъден да заплати в полза на Областен управител на Област Монтана разноските по делото изразяващите се в разноски за съдебно-техническа експертиза 150 (сто и петдесет) лева и юрисконсултско възнаграждение в размер 150 (сто и петдесет).

Съобразно гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че мълчалив отказ на орган по приходите от Общинска администрация Монтана по искане за възстановяване на суми в размер общо 417,35 лева за имот парт. №000320534007 на отдел „Местни приходи", изпратено с писмо изх.№ФС-19-26-(1)/05.04.2011г. на Областен управител на област Монтана е незаконосъобразен, а жалбата е основателна, предвид което на основание чл.160 ал.3 ДОПК, пети състав на Административен съд Монтана

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на орган по приходите от Общинска администрация Монтана по искане за възстановяване на суми в размер общо 417,35 лева за имот парт. №000320534007 на отдел „Местни приходи", изпратено с писмо изх.№ФС-19-26-(1)/05.04.2011г. на Областен управител на област Монтана.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за произнасяне, съобразно дадените по-горе указания по прилагане на закона.

ОСЪЖДА Община Монтана да заплати в полза на Областния управител на Област Монтана сумата 300 (триста) лева представляващи разноски по воденото производство.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дни срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: